



FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 8 Ročník XII 28. června 2015

Úvodní slovo.

Kolem nás se toho, bratři a sestry, mnoho děje a my se tváří v tvář změnám možná cítíme sami a opuštění. Vzpomeňme ale na základní skutečnost naší víry v Pána, jak jí při homílii o mši svaté na zahájení svého pontifikátu, na Svatopetrském náměstí, 24. 4. 2005 v 10 hod, zdůraznil tehdy nově zvolený papež, Benedikt XVI.: „**Kdo věří, není nikdy sám – ani v životě, ani ve smrti.**“, tedy opravdu nikdy!

Přeji Vám, milé čtenářky a milí čtenáři Farního zpravodaje, abyste tuto jistotu prožívali i Vy, nejen o prázdninách a dovolených!

Žehná Vám
P. Jan Kuník

Vácha: Nová encyklika papeže Františka je přelomovým textem

Ekologie je neoddělitelná od péče o člověka a o společnost. Ochrana přírody pak není volnočasovou aktivitou, nýbrž povinností každého člověka. Taková jsou některá témata nové encykliky papeže Františka *Laudato si' - o péči o společný domov*, která byla dnes (18. června 2015) publikována.

„*Myslím, že se skutečně jedná o přelomový text.*“ Těmito slovy zhodnotil český kněz a biolog Marek Orko Vácha novou papežskou encykliku „*Laudato si' - o péči o společný domov*, která byla dnes (18. června 2015) publikována. Text byl představen na tiskové konferenci ve Vatikánu, v Praze a na jiných místech po celém světě.

Encyklika, která se ve více než dvou stech odstavcích věnuje péči o životní prostředí i o člověka, je určena nejen katolíkům, ale i všem lidem na světě. „*Dokument vychází z myšlenky, že naším společným domovem je celá planeta,*“ uvedl během odpolední tiskové konference pražský světitel biskup Václav Malý. Podle Váchy se papež obrací ke všem lidem proto, že problém ochrany životního prostředí není schopna vyřešit žádná jedna církev nebo stát. „*Ten problém je tak obrovský, že se celé lidstvo musí spojit, aby se s ním pokusilo vypořádat,*“ řekl.

V encyklice „*Laudato si' analyzuje* papež současný alarmující stav životního prostředí a hledá hlubší kořeny aktuální situace i možná řešení. Ochrana životního prostředí je podle Františka neoddělitelná od péče o člověka a společnost. Ekologické snahy nebudou produkovat žádné významnější výsledky, pokud si člověk nebudě klást hlubší otázky po smyslu života na zemi, po hodnotách společenského života nebo cíli lidského snažení. „*Pocit důvěrného spojení s ostatními bytostmi přírody nemůže být autentický, pokud člověk nemá v srdci zároveň něhu, slitování a starost o ostatní lidské bytosti,*“ píše papež.

Předkládá a rozvíjí proto tzv. „integrální (celistvou) ekologii“, která zahrnuje také lidský a sociální rozměr.

Na základě biblických textů dále František uvádí, že lidská bytost je založena na třech vztazích, které jsou mezi sebou úzce propojeny: k Bohu, k druhým lidem a k přírodě. Encyklika tak i křesťanům „*připomíná, že ochrana přírody není volnočasovou aktivitou, nýbrž povinností každého z nás,*“ jak také uvedl během dnešní tiskové konference Vácha.

Papež v textu dále vyzývá k „ekologické konverzi“ (obrácení). Lidé jsou povoláni k tomu, aby „změnili směr“ tím, že přijmou zodpovědnost péče o společný domov.

„Před 25 lety bylo ekologické téma hnací silou naší společnosti,“ uvedl během dnešní tiskové konference Jiří Šenkýř z Pracovní skupiny ČBK pro sociální otázky. Postupně se však z veřejné debaty vytratilo. Nová papežská encyklika by tak podle něj mohla podnítit další snahy na tomto poli: „Text by mohl nastartovat společnost a být jakýmsi kvalitativním skokem v zamýšlení se nad dalšími postupy, nad pojetí ekologie v širším slova smyslu, tj. v kontextu společnosti a vztahu k Bohu,“ uvedl Šenkýř.

Encyklika je dosud dostupná v sedmi světových jazycích na stránkách Vatikánu (přepínání mezi jazyky vpravo nahoře), český překlad se připravuje.

Autor: Ondřej Mléčka, <http://tisk.cirkev.cz/> Redakčně zkráceno.

Vatikán představil přípravný dokument biskupské synody 2015

Tiskové středisko Svatého stolce dnes (23. června 2015) představilo přípravný dokument pro nadcházející biskupskou synodu. Ta se bude ve dnech 4. – 25. října 2015 věnovat tématu *Povolání a poslání rodiny v církvi a současném světě*.

Vatikán: Výzvy, povolání a poslání rodiny. Tato tři témata tvoří osu nového pracovního dokumentu *Instrumentum laboris*, na základě kterého budou probíhat jednání biskupské synody v říjnu letošního roku. Text byl dnes (23. června 2015) představen ve Vatikánu. Na tiskové konferenci vystoupili generální sekretář synody Lorenzo Baldisseri, generální zpravodaj kardinál Péter Erdő a zvláštní sekretář Mons. Bruno Forte.

„Dokument spolehlivě odráží vnímání a očekávání celé církve v klíčové otázce rodiny. Současně zahrnuje výsledek z předchozího synodního shromáždění,“ uvedl během dnešní konference generální kardinál Baldisseri. Text navazuje na loňské zasedání synody, které se věnovalo především výzvám, jimž v současnosti rodiny čelí. K závěrečné zprávě, tzv. *Relatio synodi*, jsou připojeny texty zpracované na základě odpovědí na otázky zasláné v tomto roce na sekretariát synody. Těch bylo 99 ze strany organizací, které jsou k tomu oficiálně pověřeny (zejm. biskupské konference). Sekretariát také obdržel 359 postřehů zasláných diecézemi a farnostmi, skupinami věřících, rodinami či jednotlivci. „Období mezi synodami se ukázalo být další cennou příležitostí (...) k naslouchání tomu, co Duch říká církvim,“ uvedl Baldisseri.

Autor: Ondřej Mléčka, <http://tisk.cirkev.cz/> Redakčně zkráceno.

K článku Lidových novin o biskupské synodě

Nacházející biskupské synodě se věnovaly dnešní Lidové noviny v článku nazvaném *Církev by měla přijmout rozvedené* (24. června 2015). Text však bohužel obsahuje více nepravd nebo významových posunů vůči včera zveřejněným materiálům. Považujeme tedy za dobré popsat zde věci dle skutečného stavu věcí, a to bez záměru komukoliv uškodit.

Vatikán/Praha: V úterý 23. června 2015 zveřejnil Vatikán pracovní text k nadcházející biskupské synodě věnované rodině, tzv. *Instrumentum laboris*. Ten shrnuje nejen závěry loňské synody, ale i názory mnoha biskupských konferencí, organizací a jednotlivců z celého světa. Panoramatický souhrn, který vedle sebe mj. staví široké spektrum pohledů, má sloužit jako podklad pro třítydenní jednání biskupů na podzim letošního roku.

Lidové noviny vyzdvihly v článku „*Církev chce přijmout rozvedené*“ (24. června 2015) některé aspekty dokumentu. Text však obsahuje více nepravd či omylů, zejména v otázce rozvedených a znovu sezdaných věřících i vztahů stejného pohlaví.

Předně je třeba zdůraznit již zmíněnou povahu textu, který je pouhým podkladem pro jednání. Není proto možné v konkrétních otázkách tvrdit, že se církevní praxe „zřejmě změní“. Je-li synoda prostor, ve kterém má promlouvat Duch svatý, nelze předjímat její závěry na základě interpretace pracovních podkladů.

Podle Lidových novin Vatikán rozvedeným „*nyň zapovídá svaté přijímání, alespoň pro některé by se to ale mělo změnit a svatý stolec je za jistých podmínek hodlá znovu přijmout do svých řad*“.

Nový dokument se tematikou rozvedených věřících zabývá velmi podrobně, a to ve 21 bodech ze 147. Prochází přitom širokou škálou témat, jako jsou pomoc manželstvím v kritickém období, „velká řeka Božího milosrdenství“, umění doprovázení, rozvedení, kteří nevstupují do dalšího svazku, příprava kněží, proces prohlášení nulity manželství, pokání, ale i práva dětí, pastorační přístup, začlenění do křesťanského společenství, otázka svatého přijímání nebo rozvody v pravoslavné církvi.

Že rozvedení věřící jsou součástí křesťanského společenství, patří k dlouhodobému učení církve. Například Jan Pavel II. v encyklice *Familiaris consortio* (odst. 84, v *Instrumentum laboris* hojně citovaný) v roce 1981 důrazně věřící vybídl, aby rozvedeným „*pomáhali se starostlivou láskou tak, aby se necítili odloučení od církve*“. Nebo Benedikt XVI. prohlásil, že tito lidé „*musí cítit lásku církve, musí cítit, že jsou milováni a přijati, i když nemohou přijímat eucharistii. Musí vidět, že i takto žijí v církvi...*“ (Světové setkání rodin v Miláně, 2012). Není tedy přípustné tvrdit, že církev chce synodou rozvedené „*znovu přijmout do svých řad*“.

Pracovní text k synodě však hovoří o potřebě jejich větší integrace do křesťanského společenství. Navrhuje přitom přehodnotit některé podoby vyloučení, které se praktikují v oblasti liturgicko-pastorační, vzdělávací nebo charitativní.

Právě větší integrace rozvedených je jednou z výzev synody: „*Opravdovou výzvou není tolik otázka 'přijímání ano – přijímání ne', nýbrž jak pomoci lidem, aby se cítili živou součástí a protagonisty církevního společenství,*“ uvedl během prezentace encykliky zvláštní sekretář synody Mons. Bruno Forte. Téma rozvedených věřících podle něj během posledního roku zrálo. Požadavek zraněných rodin cítit se přijatě a uznaně v životě církevního společenství je podle italského arcibiskupa správným horizontem také pro další aspekty. „*Jestliže se někdo necítí být přijatý a začleněný, i s úkoly v životě církve, jak je možné prohlubovat další věci?*“ dodal.

„*Pečovat o zraněné rodiny a umožnit jim zakusit nekonečné Boží milosrdenství je všemi považováno za základní princip,*“ uvádí také dokument. Dále hovoří s odvoláním na papeže Františka o „*umění doprovázet*“ páry v obtížných situacích, po vzoru Ježíše, který doprovázel uředníky na cestě do Emmaus. Liší se však podoby pastoračního přístupu, které navrhují různí členové církve, a které synodní text nechává otevřené.

Co se týká osob s homosexuální orientací, dokument připomíná dlouhodobé církevní učení, podle kterého mají být přijímáni s úctou a jemnocitem, a je třeba se vůči nim vyhnout jakémukoliv náznaku nespravedlivé diskriminace. Text také navrhuje zvláštní pozornost vůči rodinám, v nichž žijí lidé s homosexuální tendencí.

Současně však dodává, že „*neexistuje žádný základ, na kterém by se mohla stanovit analogie, byť jen vzdálená, mezi homosexuálními svazky a Božím plánem s manželstvím a rodinou*“. Článek Lidových novin, kde se hovoří o „*vstřícnějším postoji ke vztahům*“ osob stejného pohlaví, představuje tedy významový posun.

Pracovní text k synodě je velmi bohatý a obsahuje desítky témat i těžkostí, které prožívají současné rodiny. Je nadějí všech, aby setkání biskupů odpovědělo na touhy mnoha věřících na celém světě.

„*Média se často zajímala o několik palčivých témat,*“ uvedl během úterní prezentace generální sekretář synody kardinál Lorenzo Baldisseri. Nové texty však představují celou škálu podnětů od smutku v rodině, role žen, významu třetího věku, sociálního vyloučení až po chudobu, emoční výchovu, postižení v rodině, svatební liturgii, úlohu rodin ve světě apod. Možná by bylo podnětné věnovat více pozornosti celé šíři těchto témat.

Zprávy

Biskupské svěcení 13. 6. 2015 České Budějovice

Proslov nového biskupa českobudějovického, Mons. Vlastimila Kročila: „TE DEUM“

Mariin chvalozpěv „Magnificat“ zazněl před chvílí a já v závěru této slavnostní bohoslužby chci k němu připojit i svůj hlas. S vědomím vlastní nedokonalosti žasnou nad velikostí našeho Pána, neboť nepřestává konat velké divy v životě lidí – i v životě mém osobním! Vzdávám chválu a dík našemu Pánu za dar života i za dnešní dar plnosti kněžství, k němuž mně tak podivuhodně přivedl.

Když jsem 20. září 1988 opouštěl svoji vlast, abych uskutečnil svou touhu stát se knězem, přemýšlel jsem, kam mne jednou služba Bohu zavede. Uvědomoval jsem si tenkrát, že návrat domů nebude možný. Dnes vidím, že Bůh vševědoucí plán měl! Je to českobudějovická diecéze, založená právě 20. září, byť o mnoho let dříve před mou emigrací.

Protože On – Bůh Trojjediný – nevyužívá jen andělských posílů, ale i skrze lidi naplňuje a uskutečňuje své dílo zde na zemi, chci poděkovat vám všem, kteří mne v tuto chvíli obklopujete a jste mi nablízku, ať již fyzicky, duchovně nebo i prostřednictvím televize Noe, která tak pečlivě připravila přímý přenos.

S vděčností v tuto chvíli myslím na „Petra našich dnů“, papeže Františka, který mne jmenoval do čela zdejšího společenství církve. A jsem poctěn, je-li zde přítomen i jeho reprezentant, apoštolský nuncius, Mons. Giuseppe Leanza. *Eccellenza, grazie non solo per la sua presenza, ma anche per la fiducia e parole di incoraggiamento, specialmente in questi ultimi tre mesi in preparazione per la festa odierna. Ringrazio anche a Lei, Mons. Diego Causero, per tutti i momenti che abbiamo trascorso insieme negli anni passati, grazie per la vicinanza spirituale.*

Hlavním světitelem se mi stal náš primas a metropolita, pražský arcibiskup, kardinál Dominik Duka. Eminence, ze srdce Vám děkuji za tuto svátostnou službu, kterou jste laskavě přijal a vykonal. Dnešní konsekraci jsem přiřazen do širšího společenství, kterému předsedáte, a chtěl bych říci, že ve svých omezených možnostech se chci snažit o to, abych byl přínosem jak tomuto společenství biskupů, tak i církvi – místní i té universální. O to se vždy snažil, jak jen mu to zdravotní stav dovoľoval, i můj předchůdce, biskup Jiří Paďour, kterému také děkuji; jednak za to, že se přiřadil jako spolu světitel, ale především za jeho dvanáctileté působení zde na jihu Čech. Nechci však opomenout ani Mons. Pintúře, který po celou dobu uprázdněného biskupského stolce řídil diecézi. Dík patří i světícímu biskupu Pavlu Posádovi, stejně tak jako i zde přítomnému, mému předchůdci, kardinálu Vlkovi.

Děkuji rovněž představitelům veřejné správy za jejich přítomnost. Omlouvám se, že nemohu všechny jednotlivě vyjmenovat, ale mám na mysli Dr. Forejta z prezidentské kanceláře, zástupce obou komor parlamentu, zástupce krajské správy, zástupce měst a obcí i obec akademickou. Společenství církve vás doprovází modlitbami ve vašem poslání, které vykonáváte ve veřejném prostoru. Ujišťuji vás, že místní církve je podle svých možností připravena ke spolupráci pro dobro celé společnosti. Nezapomínám ani na zástupce ekumeny, kteří jsou zde, a vážím si jejich přítomnosti.

Mezi námi je mnoho přátel z německy mluvících zemí. *Liebe Freunde aus den deutschsprachigen Nachbar-diözesen, ich grüße Sie alle und danke Ihnen, dass Sie die lange Reise auf sich genommen haben. Ihre Anwesenheit bestätigt mir, wie wichtig es ist, Brücken zwischen unseren Völkern zu bauen. Ich kann nicht jeden einzelnen nennen, aber einen von Ihnen möchte ich erwähnen: Es ist Bischof Maximilian Aichern aus Linz. Lieber Bischof Maximilian, Sie sind derjenige, der schon seit Jahrzehnten mit großem Interesse das Leben in unserer Diözese beobachtet. Während der Zeit des totalitären Regimes haben Sie, so wie auch andere Nachbar-diözesen, unserer Diözese geholfen, geistig, aber auch materiell. Heute möchte ich Ihnen herzlich danken, dass Sie meinen Mitbruder, den ehemaligen Theologiestudenten Zdeněk Mareš, aufgenommen haben. Sie sind mit ihm zur Grenze der damaligen Tschechoslowakei gefahren, haben miteinander unsere schöne Diözese angeschaut, fest davon überzeugt, dass wir alle einmal die Freiheit erleben werden.*

Exzellenz, ich danke Ihnen für diesen großen Akt des Glaubens und der Hoffnung, der für uns immer ein lebendiges Zeugnis sein wird.

A je tuja ještě skupina přátel z Itálie, kde jsem prožil studentská léta. *Saluto tutti voi cari amici provenienti dalla mia „seconda patria“ – si chiama: Italia! Voglio ringraziare a tutti voi per*

essere presenti, ma in modo particolare ringrazio in questo momento a Don Carlo. La ringrazio, carissimo Don Carlo, per la sua guida spirituale, lunga ormai più di 25 anni, per avermi seguito fin dai primi passi in seminario. La ringrazio per il suo sostegno spirituale e materiale nei momenti più difficili, prima della ordinazione sacerdotale. Carrissimo Don Carlo, senza La sua luce spirituale non potrei essere qui. Ringrazio in questo momento anche al suo fratello Silverio a la sua moglie Bruna, che ci segue dal cielo. Indimenticabili sono per me i momenti vissuti a Villa Luisa – sono tanti, che mi scorrono davanti agli occhi. Erano loro due, Silverio e la Bruna, che mi hanno portato per la prima volta – dopo il crollo comunista - nella patria, in questa diocesi. E mi ricorderò sempre il momento, che appena passato il confine della Cecoslovacchia – Silverio si é fermato con la machina e mi invitó a ringraziare al buon Dio per la libertá riconquistata e poi a mi invitó a bacciare la terra – la terra di questa diocesi.

Říkám si také, co by v této chvíli asi říkali moji rodiče, kteří jsou již na věčnosti... Svému tatínkovi děkuji za odvahu, neochvějnou víru a její předávání v nelehké době totality, mamince pak za její příklad pracovitosti, obětavosti a lásku k životu. Dnes děkuji i svým sourozencům za bratrsky prožitě dětství a mládí, založené vždy na vzájemné důvěře a pomoci.

Dovoluji si dnes poděkovat Otcí Aloisi Perníčkovi, který mi ukazoval cestu a otevíral dveře k postupnému poznávání krásy kněžství. On tehdy prožíval se mnou chvíle nezdaru, kdy jsem toužil vstoupit do litoměřického semináře. On mne povzbuzoval k vytrvalosti... Lojzíku, i když to bylo hodně probděných nocí, kdy nechyběly slzy, děkuji ti, že jsi při mně stál, protože bez tvou duchovní podpory bych v tuto chvíli já nestál na tomto místě.

Chci poděkovat i vám věřícím z mé rodné farnosti z Modřic od sv. Gotharda, kteří jste se vydali společně s vašim duchovním Otcem Robertem na cestu do Českých Budějovic. Děkuji vám za vaši přízeň, kterou ke mně dodnes chováte, i když jsem od vás daleko. Věřím, že Bůh dopřeje, abych vám vaši milou návštěvu oplatil.

Moji milovaní farníci z Veselí nad Lužnicí, děkuji i vám za velmi bohatou pastorační zkušenost, kterou jsem s vámi mohl prožít během 18 let. Tato hluboká duchovní zkušenost zůstane navždy uchována v mém srdci a vím, že se mezi vás budu s radostí vracet. Mezi vámi, zůstává kus mého srdce! Jsem rád, že je tu mnoho mladých rodin se svými dětmi, což je budoucnost a naděje života církve této diecéze. Drazí věřící, modlete se a pomáhejte svým kněžím. Jsou ve vašich farnostech prodlouženou rukou biskupa. Myslím na vás nemocní, vy jste drahocenným pokladem církve, vám žehnám!

Moji drazí kněží, jáhnové, řeholníci a řeholnice. I vám děkuji, že jste přišli podpořit nového biskupa. Děkuji za vaše modlitby. Vím dobře, co znamená křížek před jménem biskupa. Odvozuje se z prvního písmene řeckého slova „Tapeinos“, což v překladu znamená pokorný. Nechci, aby jako znamínko byl tento křížek pouze na papíře, vždy před mým jménem, ale abych jej měl pevně vtisknuté ve svém srdci. Chci to naplňovat ve své pastýřské službě i ve vztahu k vám. Přál bych si, abyste ke mně byli vždy upřímní, abyste se nebáli říkat mi pravdu, neboť jen tak bude možné dělat ta správná rozhodnutí. Často a rád bych se s vámi chtěl setkávat i neformálně, abychom mohli utvrzovat vzájemné pouto a společně hledat cesty vedoucí k obnově duchovního života v našich farnostech. Právem mnozí očekáváte, jaké bude první rozhodnutí biskupa. Využívám této chvíle, abych oznámil, že generálním vikářem jmenuji „donec aliter provideatur“ (tedy do chvíle, než bude rozhodnuto jinak) Mons. Adolfa Pintíře.

Drazí bratři a sestry, děkuji vám všem za vaši přítomnost, děkuji vám všem, kteří jste se nedostali dovnitř katedrály, a přesto jste přišli a vydrželi až do konce mše svaté. Děkuji bohoslovcům, ministrantům, Katedrálímu sboru a orchestru, všem organizátorům, kostelníkům a pořadatelům, včetně Magistrátu města a Policie, kteří se tak velkoryse zhostili svého úkolu; ti všichni totiž mají velký podíl na dobrém průběhu dnešní slavnostní liturgie.

Chtěl bych začátek své pastýřské služby vložit pod ochranu Panny Marie. Zde v Budějovicích je Panna Maria vyzývána jako „Ochránkyně města“. Kež není jen ochránkyní tohoto města, ale kež je ochránkyní i celé diecéze, ochránkyní nás všech, ochránkyní i biskupa budějovického! Spolu s Řehořem Velikým říkám: „Modlete se za mne, bratři a sestry, abych působil požehnaně“. A sv. Mikuláš, nechť se přimlouvá!

Slavnost Porciunkule s Mons. Vlastimilem Kročilem

Sušice, kostel sv. Felixe – kapucíni

Bratři kapucíni Vás srdečně zvou na slavnost Porciunkule – Panny Marie Královny Andělů. Mši svatou v 11:00 hodin bude sloužit diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil.

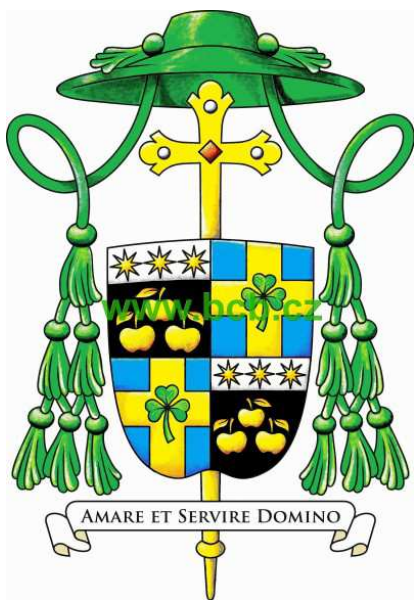
Program:

- 9:00 mše svatá – P. Václav Hes, sušický farář
- 11:00 mši svatou bude sloužit Mons. Vlastimil Kročil, diecézní biskup
- 18:00 mše svatá s bratry kapucíny

Od 8:00 bude příležitost ke svátosti smíření.

www.bcb.cz

Znak českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila



Znak 13. sídelního biskupa českobudějovického Mons. Vlastimila Kročila je kombinací osobního znaku se znakem diecéze, takže štít je čtvrcený a v prvním a čtvrtém poli je znak českobudějovické diecéze, ve druhém a třetím poli je osobní znak biskupův.

Znak diecéze: pod stříbrnou hlavou se třemi osmihroutými zlatými hvězdami, v černém poli tři zlatá jablka s lístky na stopkách. Jako štítové znamení jsou zvolena jablka, která se v českém prostředí stala atributem sv. Mikuláše, hlavního patrona diecéze. Barvy černá a zlatá jsou odvozeny ze znaku pražského arcibiskupství, z něhož se oddělila českobudějovická diecéze. Hlava štítu je převzata ze znaku papeže Pia VI., který v roce 1785 diecézi zřídil bulou „Cunctis ubique“.

Osobní znak: v modrém poli zlatý heraldický kříž, v jehož středu je umístěn zelený trojlístek. Modrou barvou je vyjádřena ona jedinečná úloha Panny Marie v dějinách spásy – neboť ona přijala „Slovo, které se stalo tělem“ – ale vyjadřuje rovněž i mariánskou spiritualitu, která vždy byla, je a měla by i zůstat výrazně přítomná v celém životě a působení 13. českobudějovického biskupa.

Zlatý kříž vyjadřuje vykupující a spásnou oběť Ježíše Krista a je znamením, z něhož vyvěrá křesťanská radost a naděje. Je rovněž připomínkou na mnohaleté kněžské působení Mons. Kročila ve Veselí nad Lužnicí, kde je farní kostel zasvěcen Povýšení svatého Kříže. Zelený trojlístek, který se již tradičně stal atributem sv. Patrika, odkazuje na tuto velkou postavu misionáře hlásajícího trojiční nauku, biskupa a patrona Irska, který je zároveň i křesťanským patronem držitele znaku.

Znak je provázen tzv. procesionálním křížem a převýšen biskupským kloboukem zelené barvy, na jehož šňurách je po každé straně šest střípců stejné barvy. Znak je rovněž doplněn heslem, které se stává programem celé biskupské služby: »AMARE ET SERVIRE DOMINO« (Milovat a sloužit Pánu).

Autor: P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D.

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 29. června do 26. července 2015			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	29. 6.	Slavnost sv. Petra a Pavla	mše sv. není		
Úterý	30. 6.		18,00 Za farnost		
Středa	1. 7.		18,00 Na dobrý úmysl		
Čtvrtek	2. 7.				14.30 mše sv. <i>Centrum sociálních služeb</i>
Pátek	3. 7.		18,00 Za Helenu Tirkovou /za její uzdravení/		
Sobota	4. 7.		18,00 Na úmysl dárce /Blažkovi/		
Neděle	5. 7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje 8,15 Za Josefa a Helenu Němcovi		10,00 Poutní mše sv. k Sv. Prokopu	
Pondělí	6. 7.		mše sv. není		Duchovní je pozván na exercicie /= Duchovní cvičení/ do Rokole v Orlických Horách.
Úterý	7. 7.		mše sv. není		
Středa	8. 7.		mše sv. není		
Čtvrtek	9. 7.		mše sv. není		mše sv. není
Pátek	10. 7.		mše sv. není		
Sobota	11. 7.		18,00 Za farníky		
Neděle	12. 7.	8,15 Za Marii a Josefa Hudečkovy, rodinu Sýkorovu a Salivarovu		10,00 mše sv.	

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 15. do 28. června 2015			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	13. 7.		mše sv. není		
Úterý	14. 7.		18,00 Za Marii Švecovou a její rodiče		
Středa	15. 7.		18,00 Za farníky		
Čtvrtek	16. 7.				14.30 mše sv. <i>Centrum sociálních služeb</i>
Pátek	17. 7.		18,00 Za Helenu Tirkovou /za její uzdravení/		
Sobota	18. 7.		18,00 volná intence		
Neděle	19. 7.	8,15 Za M. Trčkovou, děti a vnoučata a za Boží pomoc a ochranu		10,00 mše sv.	
Pondělí	20. 7.		mše sv. není		
Úterý	21. 7.		18,00 Za farníky		
Středa	22. 7.		18,00 volná intence		
Čtvrtek	23. 7.				18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Pátek	24. 7.		18,00 volná intence		
Sobota	25. 7.		18,00 volná intence		Pocta Jakubu Janu Rybovi Svátek sv. Jakuba 10,00 a 14,00 hod. Komentované prohlídky farního kostela s ukázkou hry na Rybovy varhany
Neděle	26. 7.	8,15 volná intence		10,00 mše sv.	